

засадах інтегративного і компетентнісного підходів : навч.-метод. посіб.
Харків : «Ранок», 2019. 352 с.

3. Толмачова І. М. Формування навчальної дії контролю у молодших школярів: автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.09. Харків. 2017. 23 с.

Гринчак Яна,

*здобувачка II освітнього рівня (магістратура)
Криворізького державного педагогічного університету*

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА СУЧАСНИХ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Різні аспекти функціонування інформаційного середовища освітніх закладів описуються в роботах українських дослідників.

Аналіз публікацій засвідчує, що провідними напрямками дослідження є шляхи модернізації інформаційного середовища. Загалом найбільш актуальними і обговорюваними, є, зокрема, такі напрями дослідження:

1) теоретико-методологічні, загальнотеоретичні, філософські та педагогічні умови функціонування інформації в освітньому середовищі;

2) досвід, умови та особливості впровадження і використання інформаційно комунікативних технологій в навчальних закладах (у локальному, регіональному та національному контекстах);

3) вирішення різноманітних навчальних цілей за допомогою модернізації освітнього середовища з використанням актуальних цифрових технологій в загальній та спеціальній середній освіті (як в цілому, так і за освітніми напрямками, в окремих дисциплінах тощо);

4) інформаційно-цифрові компетенції освітян (загальні галузі та галузі знань, професійно-освітній рівні);

5) управлінські аспекти впровадження та використання інформаційних технологій у закладах освіти та питання проектування інформаційно-освітнього середовища;

6) засоби дистанційного навчання та їх використання в усіх видах навчання (загальному, спеціальному, адаптивному тощо);

7) проблеми та перспективи змішаного навчання, яке поєднує традиційне та онлайн навчання, самостійну роботу та пряме навчання;

8) нормативно-правова база підтримки ІКТ в освіті, правові та нормативні аспекти ІКТ в освіті, питання інформаційної безпеки тощо;

9) дитяча психологія під впливом сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному та ненавчальному середовищі.

Отже, підсумовуючи, можна сказати, що найбільш актуальним напрямком дослідження інформаційного середовища є опитування, спрямоване на вивчення процесу інформатизації в навчальних закладах.

Крім того, слід зазначити, що процес інформатизації освіти знайшов системне відображення в українському законодавстві. Закон України «Про освіту», «Закон про повну загальну середню освіту», «Закон про Національну програму інформатизації», Указ Президента України «Про Національну стратегію розвитку освіти України на 2021 рік», Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Стратегія розвитку українського інформаційного суспільства», «Про затвердження Концепції цифрового економічного і соціального розвитку України на 2018-2020 роки», Наказ МОН «Положення про електронні освітні ресурси», Проект «Цифровий порядок денний для України – 2020» («Цифровий порядок денний» – 2020).

Формування знань у представників сучасного покоління відбувається в інформаційному середовищі. Різні освітні джерела забезпечують як формальну,

так і неформальну освіту в процесі навчання. У результаті в рамках будь-якої освітньої

Установа має декілька інформаційних систем, які створюють різну екологічну інформацію.

Зокрема, першочерговою проблемою наукових досліджень в інформаційному середовищі є вплив інформаційно-комунікаційних технологій на освітні процеси. Ці умови: вирішено питання дослідження цифрової грамотності, цифрових навичок та цифрового громадянства в контексті цифровізації глобальної освіти. Завдяки створенню віртуальних освітніх середовищ під час карантину 2020 року та через наявність кількох сценаріїв щодо подальшого розвитку подій освіта характеризується невизначеністю, однак сьогодні очікується прискорення, цифровізація та глобалізація освіти.

Сучасна еволюція освітніх програм в Україні зосереджена навколо пошуку ефективних методів реалізації провідної концепції реформування системи освіти: концепції створення оптимальних умов для розвитку особистості, перетворення освіти на компонент еволюції людини. Педагогічна діяльність має свої структурні, змістовні та функціональні компоненти, які необхідно враховувати при формуванні спеціальної кваліфікації вчителя та організації його освітніх програм.

Сучасна освіта має не лише давати знання, а й прищеплювати учням здатність самостійно здобувати знання, оволодівати необхідною інформацією, а потім творчо її осмислювати.

Тобто освіта має на меті прищепити майбутнім громадянам здатність критично та творчо мислити щодо основи своїх знань, а також використовувати їх як у професійній, так і в політичній діяльності. Освіта наповнює людину духовністю, спонукає її усвідомити фундаментальність і цінність свого існування. Її робота полягає в тому, щоб визначити основні межі реального світу, а не популярної культури, у цьому світі цінність краси та добра однаково важлива

як для благополуччя людини, так і для технічних проблем сучасного життя. Тільки освіта формує особистість: відповідального учасника власного життя і громадянина краю.

У свою чергу, лише людина з освіченим, креативним складом розуму може бути здатний на зміни, інновації, а головне – на системне мислення, яке є інноваційним, свідомим і цілеспрямованим.

Тому сьогодні процес виховання та розвитку всебічно розвиненої особистості вважається унікальним педагогічним процесом, який сучасна педагогічна наука називає педагогічною технологією особистості.

Список використаних джерел

1. Бойбіна Ю. В. Обліково-звітна документація шкільного психолога. Харків: «Основа», 2008. 216 с.
2. Дербеньов А. Г. Профілактика синдрому емоційного вигорання. Харків: «Основа», 2009. 223 с.
3. Єрмаков І. Г., Сохань Л. В. Життєтворчий потенціал нової школи. Мистецтво життєтворчості особистості: навч. посібник 2-ге вид., 1997. 936 с.
4. Жерносек І. П. Деякі ціннісні орієнтації учнівської молоді. Нова пед. думка. 2002. 152 с.
5. Кремень В. Трансформація особистості в освітньому просторі сучасної цивілізації. 2009. 263 с.
6. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія. / за ред. В.Кременя / АПН України, Ін-т обдар. дитини. – Київ : Педагогічна думка, 2008. 472 с